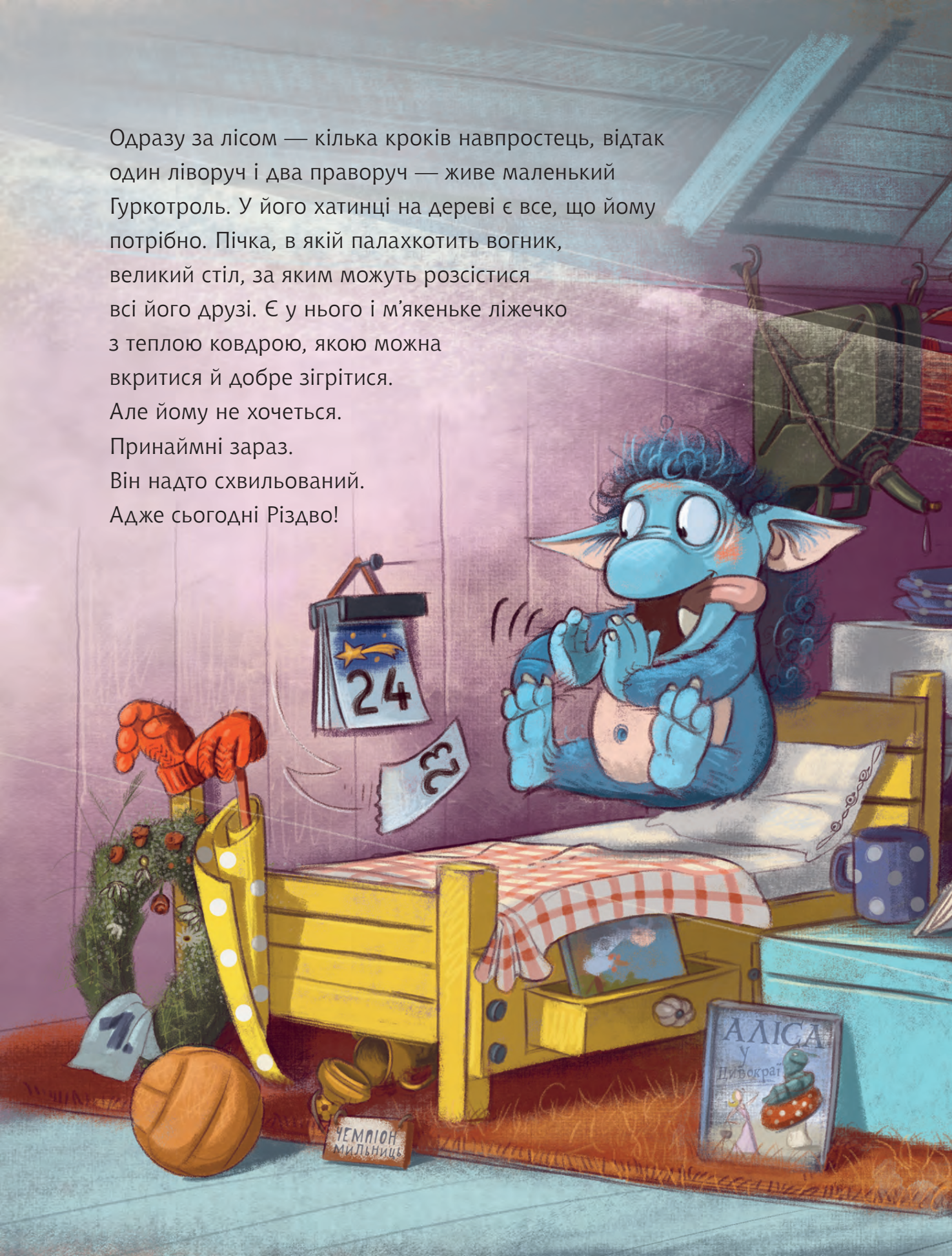

Одразу за лісом — кілька кроків навпростець, відтак один ліворуч і два праворуч — живе маленький Гуркотроль. У його хатинці на дереві є все, що йому потрібно. Пічка, в якій палахкотить вогник, великий стіл, за яким можуть розсістися всі його друзі. Є у нього і м'якеньке ліжечко з теплою ковдрою, якою можна вкритися й добре зігрітися. Але йому не хочеться. Принаймні зараз. Він надто схвилюваний. Адже сьогодні Різдво!

Та ще й сніг випав! Усе довкола вкрилося білим.

Яка краса!

— Ось тобі! Отак! — гичоче Їжачок і жбурляє сніжку просто в голову Гуркотролю.

Божечки! Друзі аж дух затамували. Зараз Гуркотроль як зареве, як загуркоче й зарокоче — аж земля здригнеться! Зазвичай таке стається, коли він сердиться. Проте Гуркотроль навіть не думає сердитись.

— А це тобі! — сміється він і ляскає сніжкою в мордочку Їжачка, та ще й так хвацько, що той валиться навznak у сніг.

Зайчик, Мишка і Птах аж боки рвуть зо сміху.

— Заждіть-но хвильку! Ми теж із вами! — вигукують вони, і невдовзі розгортається найзапекліший бій сніжками.

Спинаються аж тоді, коли засапуються.

БЕМЦЫ!

ell

Друзі відпочивають у норі Зайчика та Їжачка й зігріваються гарячим какао.

— Сьогодні Різдво! — заявляє Гуркотроль.

— Атож! — вигукує Зайчик.

— Ми святкуватимемо разом? — запитує Мишка.

Гуркотроль киває:

— Авжеж. Краще у мене вдома. Я навіть знаю, як саме: зі смачним печивом, ялинкою зі свічками та солом'яними зірками, а ще — з купою подарунків.

— Так! Так! Ура!!! Це буде найкраще Різдво!